

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

erat oppidum cum arce: Pactus est cum Philippo Coloniensi sexcentas argenti marchas se illi daturum, si expugnaret. Quo facto, eiusdem Imperatoris beneficio, Adolphus Holsatiae, & Bernhardus Raceburgensis comites, suas ditiones recuperarunt. Dux autem Erphordiam petens, pedibus Imperatoris prouolutus, veniam & gratiam postulauit, Imperator illi de terra leuans, osculatur: quod utique non fecisset, si, quod multi tradunt, Imperatorem sibi supplicem Henricus olim in terra iacere dissimulasset. Nunc verò non tenuit lachrymas Imperator, quòd tanta, tamque diuturna, inter olim familiarissimos & sanguine coniunctissimos, controuersia perduraret. Non tamen potuit Imperator sine principum assensu reponere, quem omnium consensu destituit: Benè tamē sperare iussu hortabatur, ut de finibus Imperij per aliquanta tempora elongans, sententiam Imperij honoraret: futurum interim, ut principum in eum animi mollirentur.

CAPVT XLIIII.

Abiit ergò in exilium, abiurans triennio fines Imperij, translatus in Angliam ad sororium suum Richardum Angliae regem, cum vxore ac liberis: Patri moniolum tamen illi suum Imperator permisit in medietullio Saxoniae. Rex autem Angliae honorifice accepit uenientem, arma pollicitus, si pugnare ille vellet. Erat annus post natum Christum millesimus centesimus octuagesimus primus. Per quae etiā tempora, Henrico iam exulante, terra Saxoniae sine principe manens, ad tumultum respexit, cum se cuncta commouerent. Nam Bernhardus qui ducis nomē praeferebat, cum non satis illi nobiles parerent, segnius cuncta administrabat. Adolphus Holsatiae comes duxit coniugem filiam Ottonis comitis

mitis de Dasle, annitente Philippo Colonienſi archiepi-
ſcopo, cuius erat neptis, fratris videlicet filia. Cūq; Adol-
phus præualuiſſet in Holſatia, eiecit omnes, qui Henrici
ducis tempore ſenſerant contra ipſum: quæ fuit origo
multorum in reliquum tempus laborū, & alterius tum
eiectionis: Eiecerat enim iam nunc Marcradum præſe-
ctum Holſatorū, virum potentem: pro quo ſubſtituit Si-
ticum, non æqua virtute præſtantem, Emeconem quoq;
virum ſtrenuum abegit cum nonnullis alijs militaribus
viris. Illi ſparſi per exilia, alij apud regem Daniæ, alij
apud comitem de Raceburgo, alij apud ducem Slefſwici
ſeſe continuere. Interea Bernhardus dux in Erteneborg
euocauit omnes ſuæ ditionis nobiles ac militares, atque
ſacramenta ab illis accipiens, reddidit unicuiq; ſuo iure
beneficium, hoc eſt, feudum, vt nunc vocant, quod an-
tè tenuere. Venere impigrè de Dannēberge, de Luchow,
de Zwerino comites: Expectabatur Adolphus, nec ve-
nit, forſan arbitratus, ſe beneficium ab Imperatore ſine
medio recognoscere. Sed orta eſt inde ſimultas inter du-
cem & comitem ſerpens occultè. Dux autem demolitus
arcem Erteneborg, nouam molitur in altera Albiſripa
in Louenborg, loco, vt putabat, munitiore: traductis la-
pidibus per annem prioris demolite munitionis. Ciues
Lubicenſes queſti apud Imperatorem itineris & traie-
ctūs difficultatem, obtinere, vt Imperatoris interpoſito
decreto, iuberetur, in ſolito loco traiectum relinquere:
& permansit ille in Erteneborg vſque in hodiernum
diem.

CAPVT XLV.

DVx autem Saxoniæ Bernhardus, iam pleno vide-
batur iure dominari prouinciæ: Quo factum eſt,
vt nouis cenſibus & impoſitionibus in ſubditos conſtitu-

Ff 3 ris,